

връждаваме тѣж близость, — това ся има за доказано, — а искаме да кажемъ, че докль Славянскы-ти филолози не знаихж добрь сегашный Българскій языкъ, зацо-то Българе-ти случайно бѣхж потулени отъ тѣхъ, то тѣи и мѣхж различно миѣніе за црковно-Славянскій языкъ. Едни мысляхж, че е той старый Моравскій языкъ, други го имахж за старый Сръбскый, а трети за другый. Сега като упознахж тѣи Българскій языкъ, всичкы-ти почти дойдохж на едно миѣніе: че Црковно-Славянскый языкъ, е онова нарѣчіе, на кое-то сж говорили Българе-ти въ девятый вѣкъ слѣдъ Рождество Христово. Съ това показвать, какъ Св. Кырилъ и Меѳодій сж прѣвели Священо-то Писаніе на оный языкъ, кой-то ся говорили Българе-ти въ тѣхно время. Не е мѣсто тука да изложимъ едно по едно миѣнія-та на учены-ты за тоя предметъ. Любопытни-ти можть да найдать подробно изложеніе за това въ слово: „о началѣ и образователяхъ языка церковно-Славянскаго,” кое-то наставникъ въ Рицильскій Лицей въ Одессѣ Г. Костантинъ Зеленецкій е приказалъ въ тръженствено събраніе въ реченный Лицей на 18 отъ Юнія въ 1844 лѣто. а не както нѣкон казвать, на нѣкакъвъ си старъ, прьвоначаленъ Славянскый языкъ. Това си е явно. Българе-ти